

om Udvidelsen skete i den Retning, som han selv i sit oprindelige Forslag havde foreslaaet, vilde han dog loyalt bøje sig for den Retning, som maatte blive valgt, og som maatte faa Flertal i Rigsdagens Ting.

Den højtærede Minister antydede, at det var jo ganske rigtigt, hvad der stod i Betænkningen, at han havde advaret imod Begrænsningsplaner og indtrængende opfordret til en fuld og endelig Afgørelse, men han mente dog, at det var sat lidt paa Spidsen i Betænkningen. Det er det dog egentlig ikke, thi Betænkningen nævner end ikke en Udtalelse af den højtærede Minister, som findes indført i Udvalgets Protokol under det andet Samraad med den højtærede Minister. Der var der stillet to Forslag, et principalt og et subsidiært. Det subsidiære Forslag havde ikke faaet et Flertal for sig, men det havde dog samlet flere for sig, medens det principale havde samlet færre. Under Samraadet udtalte den højtærede Minister, at han ganske kunde slutte sig til Tanken i det principale Ændringsforslag, men senere, efter at det andet Forslag havde været til Behandling, tilføjede den højtærede Minister, at han første Gang, han udtalte sig, havde overset, at der var en Passus i det principale Ændringsforslag, der lød paa en forandret og vestlig Indsejling, og det maatte han sige, at det vilde han ikke kunne gaa ind paa, da den sagkyndige, med hvem han havde haft Samraad, nemlig Vandbygningsdirektøren, bestemt havde erklæret dette for uforvarsomt, og det var dette principale Ændringsforslag, hvis Tanke den højtærede Minister udtalte, han kunde slutte sig til, kun ikke med Indsejlingen, som Flertallet nu stiller Forslag om netop med den Forandring i den Retning, som den højtærede Minister ønskede, nemlig at Indsejlingen ikke skulde være, som da man foreslog det, fra vestlig Side, men skulde blive saaledes, som de sagkyndige, der vare udnævnte af den højtærede Minister, efter nærmere Undersøgelse fandt det forsvarligt. Altsaa, den eneste Indvending, den højtærede Minister den Gang havde mod Forslaget, var Indsejlingen, og denne Indvending har man søgt at imødekomme paa den Maade, som jeg her siger, saa det forekommer mig nok, at der kunde være Grund til at blive lidt forbav-

set. Men paa den anden Side, hvis jeg var tilstrækkelig skadefro, saa vilde jeg ønske, at den højtærede Ministers Ønske om her at faa vedtaget det Forslag, som er stillet af det andet Mindretal, kunde gaa i Opfyldelse, men jeg sætter nu ikke Skadefryden saa højt som Hensynet til, hvad der i Virkeligheden tjener Samfundet og Havnen. Jeg gad se den højtærede Ministers og den ærede Vandbygningsdirektørs Forlegenhed, naar det viste sig, at Gennemførelsen af det Forslag vilde, om ikke umuliggøre, saa dog i høj, høj Grad genere Trafikken i den nuværende Havn. Jeg kunde, som sagt, naar jeg var skadefro, nok ønske dem, at de fik gjort denne praktiske Prøve med dette Forslag, men jeg haaber, at det høje Ting ikke vil udsætte den højtærede Minister eller den ærede Vandbygningsdirektør for en saadan Prøve.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Svend Hagsbro): Overfor den ærede Ordførers sidste Udtalelser skal jeg bemærke, at jeg jo har haft, som han ogsaa hentydede til, to Samraad med det ærede Udvalg, og den ærede Ordfører burde ikke glemme, at jeg i alt Fald i det sidste Samraad har udtalt mig ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg her har sagt. I øvrigt skal jeg kun tilføje, at jeg fremdeles vedstaar, hvad jeg hele Tiden har sagt, at skulde det vise sig, at Tingene enes om Vestprojektet, selv i den Skikkelse, hvori det nu foreligger, og hvori det efter min Mening ikke er bedre, snarere ringere, end det af Folketinget anbefalede Vestprojekt, i alt Fald naar Hensyn tages til de 900 Fod mindre Bolværk, saa skal jeg modtage det. Det har jeg aldrig vægret mig ved, og det finder jeg Anledning til udtrykkeligt her at udtale, naar jeg nu foretrækker Mæglingsprojektet. Det har jeg udtalt, og jeg gentager det her, fordi jeg anser det for ugørligt paa dette Tidspunkt at faa vedtaget noget fra Folketingets Vedtagelse saa afvigende som det her foreliggende Vestprojekt i den Tid, der endnu kan være tilbage af Samlingen.

Villars Lunn: Jeg tror overfor den sidste Bemærkning af den højtærede Minister at turde sige, at i Folketinget anstillede Undersøgelser have vist, at det vil være